

Emnenr. *M*Fylke: *Troms*

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: *Kälfjord*Emne: ~~Hjorteg~~ *Gjuse attaffor*

Bygdelag.

Oppskr. av: *Gjogvar Elleland*

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

^{og Elleland}
 I Kälfjorddalen¹ har røtter vært lite brukte i yngre tid
 Bare i gammel tid kjente man til at de
 ble brukte use stens begraverøtter, og yngre
 folk stod helt uforstående når jeg spurte
 dem om dette.

Men gamle folk kunde ~~h~~ sies det og efter
 det de fortalte ^{var} forholdene som i Nordreisa.
 Det samme var det med andet attaffor.
 Alt ble vanligvis hørt i yngre menn.

I Håmmervik fortalte man at i hele sticket
 Nordmandvik - Djupvik var det vanlig å legge
 hestemiskler lagvis i skaffer, med høydyve
 og fiskeravfald og slå varmt vann over.
 Dette ga man til kjerne, men man likte
 også hestemiskler sammen med andet for.
 Man brukte mye russevel dugang ruser
 handelen foregikk. Der var gamle folk som
 fortalte at man kunde bruke opp til 8-10
 matter (a 140kg) om vinteren i fjøset, hvor man
 hadde litt flus dyr. Og enkelte kunde bruke

emitt mere i gode fiskeår. Man brukte
også mye mel til bestene. Man ga dem
"alvt" - høy og høyrenske strødt med mel
og som man heitte litt lokende vann over.

I hele Kåfjorden pleiet man fra Finnmark
å sende hjem allslags "ufisk" og fiskeavfall
til for.

I skjøtet Hamnevik - Djupvik kunde
man bruke så meget tang at fjæra ble
utskåret. Da rodde man over til dyngstær
landet på den andre side av fjorden, og
skar tare og tang der. Det kunde bli hard
seilas hjem mange ganger, når utfelds
vinden over dyngen la på.

Kå 2.